

Farm Progress Show in VS: de boer loopt op wielotjes

Een Amerikaanse boer verplaatst zich graag via z'n pick-uptruck. Dat is al jaren zo. Ook het lopen op een beurs schiet er nu bij in. Dat was te zien op de Farm Progress Show in Illinois. Veel bezoekers (vooral zware jongens) verplaatsen zich via golfkarretjes. Die zorgen voor files, waardoor de mobiliteit nog weer verder afneemt.

De Farm Progress Show is een jaarlijkse terugkerende driedaagse buitenbeurs die voor het eerst plaatsvond in 1953. De jaren daarop pendelde de show afwisselend tussen verschillende locaties in de staten Illinois, Indiana en Iowa. Hij heette daarom ook wel de show van de drie I's. In 2005 viel de keuze voor wat betreft Illinois op een permanente locatie in de plaats Decatur. Vorig jaar kwam daar de tweede 'permanente locatie' bij in Boone in Iowa. Indiana is als organiserende staat afgefallen. Volgend jaar van 31 augustus tot en

met 2 september is Iowa dus aan de beurt en in 2011 Decatur weer. De vaste locatie heeft als voordeel dat het terrein optimaal is in te richten, ook wat betreft de aan- en afvoer van de auto's. Dat zijn dus vaak pick-ups en toenemend met een karretje in de laadbak. De beursorganisatie speelt in op deze trend met de verhuur van golf carts. Ze moeten elektrisch zijn. De versie die bij Case IH als nieuw in de stand stond is dat niet. Deze Scout transporter komt volgend jaar op de markt en biedt de keuze uit twee benzinemotoren (14 of 23 pk) en een 20 pk

diesel. Carts van een heel andere orde van grootte zijn de zogenoemde *grain carts*. Deze overslagwagens voor graan (zie ook 8 september op de website mechaman.nl) vervangen op het veld toenemend de trucks; deze blijven nu aan de rand van het perceel. Zo'n enkelassige grain cart heeft vaak minimaal de inhoud van één vrachtwagenlading: zo'n 25 ton korrelmaïs (1.000 bushel). Ze zijn er ook met een twee keer zo grote inhoud, zoals de Balzer 2000. Deze staat op zes banden in de maat 30,5 x 32. De vijzel heeft een diameter van 24 inch (60 cm).

De Farm Progress Show is de grootste landbouwbeurs van de VS: het terrein met de stands is 30 hectare groot. Daaromheen zit qua demonstratievelden nog het vijfvoudige aan oppervlakte en het totaal aan parkeerterreinen is zo'n 50 hectare. Het centrale pad tussen de stands heet geheel in Amerikaanse stijl de Central Progress Avenue. Op deze foto een blik vanaf de 11e Street op de stand van New Holland. Golfkarretjes en elektrische transporters rijden het wandelende publiek toenemend voor de voeten.

De Boomer 8N is letterlijk en figuurlijk een plaatje. Daar zijn ook niet-NH-fans het over eens. Hij refereert met z'n historische kleur en retro-uiters sterk aan de nostalgische Ford-gevoelens bij veel oudere boeren. Maar door z'n moderne techniek – onder andere een traploze transmissie op basis van een kettingvariator – spreekt hij ook de jonge garde aan. De productie bij New Holland kan de vraag maar nauwelijks bijbenen. In de VS kost deze 50 pk trekker vanaf 30.000 dollar (circa 20.500 euro) en in de financiering vanaf 407 dollar per maand. De lijst met accessoires voor deze 2,2 liter viercilinder cabrio is lang en er staat vooral veel chrom op.

De 48-rijige getrokken maïszaaimachine DB 120 van John Deere is zelfs voor Amerikaanse maatstaven groot. Met deze 'planter' is een capaciteit haalbaar van 75 acres ofwel 30 hectare per uur. De machine is als optie te voorzien van het zogenoemde 'Row-Command individual row control system', waarmee elk element afzonderlijk is uit te schakelen, om zonder overlap een geer weg te kunnen werken. Dit in- en uitschakelen van elementen gebeurt ook bij andere merken toenemend op basis van gps en dus automatisch.

Kubota toonde de M126 X in halfrupsversie. Volgens de verkoper komt deze rupsbandtechniek van Kubota zelf en geeft de 125 pk sterke trekker (108 pk aan de aftakas) een meerprijs van zo'n 8.000 euro. Standaard zit de 128 M in de VS op ruim 68.000 dollar (46.400 euro). Met de 'zijden achterpoten' is dat op een haar na 77 mille. Rupsbanden worden in de VS toenemend populair om bodemverdichting tegen te gaan. Door de grootte van de percelen en de gravel roads daartussen zijn er geen noemenswaardige transport- en slijtageproblemen.

De wieltrekkers van Agco en Challenger zijn in West-Europa nauwelijks bekend, maar doen het als 'eigen merken' in Noord-Amerika goed. De Agco's zijn op kleur en naam na identiek aan de even sterke typen van Massey Ferguson. Agco, ook het moederbedrijf van Fendt en Valtra, heeft op Farm Progress Show een even grote stand als Case IH, John Deere en New Holland. Elk van deze stands is een kleine hectare groot. Ook bedrijven als Monsanto en Pioneer hebben grote stands. Op de grote demonstratievelden ligt de nadruk op de oogst van korrelmaïs en op de daaropvolgende stoppel- en grondbewerking.

De vierwielbestuurde en hydrostatische vierwiel-aangedreven zelfrijdende spuitmachines van Hagie zijn er in vier typen: 10, 12, 14 en 16. Die aanduiding heeft betrekking op de tankinhoud in 100 gallons. Bij de 16 is dat dus 1600 x 3,8 liter = 6.080 liter. De bodemvrijheid is in alle gevallen 72 inch, oftewel 182 cm. De spoorbreedte is mechanisch instelbaar tussen 120 en 152 inch. Een inch is 2,54 cm, dus dat komt neer op een spoorbreedtevariatie tussen 304 en 386 cm. Tegen meerprijs is die verstelling hydraulisch uitvoerbaar. In boombreedte gaat Hagie tot 120 voet. Een voet is 30,5 cm. De boombreedte is dus maximaal 36,6 meter.

Goodyear bracht op een creatieve manier het prototype van zijn nieuwe grote cultuurband onder de aandacht door hem naast het spatbord te monteren op de steek van een bepaald niet kleine John Deere 8430. Ook deze Amerikaanse boer toonde zich onder de indruk van de maatvoering 320/90 R 72,5. Met 90 procent van 320 mm in de flank is deze band ruim 2,4 meter hoog. Dat blijft voorlopig te veel om onder de achterspatborden van trekkers te kunnen passen. De fabrikant van getrokken en zelfrijdende spuittechniek vormt volgens Goodyear in eerste instantie de voor de hand liggende klandizie.